

Legitimering av miljöpolitiska åtgärder

En studie över hur Kanadas regering har arbetat för att vinna legitimitet för reformen
Greenhouse Gas Pollution Pricing Act.

Abstract

I en verklighet med ökade klimatförändringar, blir frågan om hur miljöpolitiska åtgärder legitimeras högst relevant. Hur kan en regering arbeta för att styra diskursen kring klimatpolitiken till fördel för de reformer man vill införa? I studiet av den koldioxidavgift som trädde i kraft i april 2019 i Kanada har vi, med hjälp av diskursanalytiska verktyg som ekvivalenskedjor, negative others och exkludering från diskurs, identifierat några av de drag som utmärker det meningsskapande den kanadensiska regeringen fört vid implementeringen av avgiften. Resultatet visar att klimatpolitiken målas upp som en nationell angelägenhet, sammankopplad med frågor om ekonomi och säkerhet. Det visar även att diskursen om koldioxidavgiften varit inkluderande, där regeringen frekvent nämnt de olika samhällsgrupperna, och delvis visat hänsyn för vissa grupperns särskilda intressen.

Antal ord: 7804

Nyckelord: klimatpolitik, Kanada, legitimitet, diskursanalys, carbon pricing.

Abstract	
1. Inledning	4
1.1. Bakgrund	4
1.2. Frågeställning	5
1.3 Bakgrund till koldioxidavgiften	5
1.4 Val av fallstudie	6
2. Teori	6
2.1 Legitimitet och legitim miljöpolitik	6
2.2 Diskursanalys	6
2.3 Användandet av begreppet diskurs	7
2.4 Teoretiskt ramverk	7
3. Metod och material	9
3.1. Material och avgränsning	9
3.2. Analysram	9
4. Analys	10
4.1 Nationellt meningsskapande	10
4.2 Anknytning till teorier om klimatpolitiskt legitimitetsskapande	14
4.3 Exkludering från diskurs	15
4.4 Negative other-presentation	18
5. Sammanfattning och slutsats	21
6. Diskussion	21
Referenser	22

1. Inledning

1.1 Bakgrund

Konsekvenserna av den globala uppvärmningen hotar den mänskliga civilisationens fortlevnad och att hantera detta hot är en av vår tids stora utmaningar. Om temperaturökningen fortgår i den omfattning den gör idag kommer vi att överskrida det omtalade tvågradersmålet. Med en temperaturökning över målet riskerar permafrost och havsbottnar att tina och metangaser frigöras vilket tillsammans med havets minskade förmåga att binda koldioxid bidrar till en process där jorden värmer upp sig själv bortom mänsklig kontroll. Med dagens läge är vi på väg mot en uppvärmning 4 grader högre än den förindustriella nivån och effektiva och långsiktiga åtgärder är därför i högsta grad nödvändiga (Naturskyddsföreningen 2019).

Att fatta beslut om miljöpolitiska åtgärder har dock visat sig vara en komplex fråga och något som inte enkelt låter sig genomföras. Detta har blivit extra tydligt i sådana åtgärder som inneburit ekonomiska uppoffringar för de som berörs av beslutet. När Frankrikes regering planerade att införa höjda skatter på bränsle utlöstes stora protester som ledde till de gula västarnas uppkomst i slutet av 2018. Rörelsen riktar sig visserligen mot president Macrons globalistiska politik som helhet och inte enbart mot skattehöjningen på bränsle men det stora motståndet mot reformen och det faktum att det var genomförandet av skattehöjningarna som utlöste protesterna visar på betydelsen av att ett beslut är legitimt förankrat hos befolkningen för att det ska kunna genomföras (NBC News 2018). Den statsvetenskapliga frågan om hur reformer ges legitimitet är därför högt aktuell för att vi ska kunna gå vidare i arbetet för en hållbar utveckling.

Motståndet mot den planerade höjda bränsleskatten och demonstrationerna i Frankrike blev till slut för omfattande och Macron tvingades dra tillbaka åtgärden för att försöka lugna ner situationen (The Guardian 2018). Med tanke på reformens misslyckande går det idag att ana en oro för att andra försök till miljöpolitiska åtgärder ska gå samma öde till mötes. För att bidra till kunskap i frågan hur reformer ges legitimitet generellt sett men också hur miljöpolitiska frågor kan undgå sådant motstånd bränsleskatten i Frankrike mötte har vi valt att studera ett fall där ett beslut om reform faktiskt har fattats - nämligen de koldioxidavgifter som har börjat implementeras i Kanada. Reformen fick bifall i den sista lagstiftande instansen Royal Assent den 21:e juni 2018 och började implementeras i april 2019 (Government of Canada 2019a). Reformen, vars officiella namn är Greenhouse Gas Pollution Pricing Act, består av en bränsleavgift och en utsläppsavgift för företag. Reformen redogörs för i sin helhet i avsnittet nedan.

Vi vill studera hur regeringen i Kanada genom språket försökt skapa legitimitet för sitt beslut. Genom en diskursanalys ämnar vi att identifiera de utmärkande drag den kanadensiska regeringens meningsskapande kring koldioxidavgiften har bestått av. Vi

ämnar att bidra till kunskapen om hur språk och diskurs har betydelse i legitimitetsskapandet av reformer.

1.2 Frågeställning

Hur försöker den kanadensiska regeringen forma diskursen för att vinna legitimitet för reformen *Greenhouse Gas Pollution Pricing Act*?

1.3 Bakgrund till koldioxidavgiften

Det var i år, 2019, som den koldioxidavgift vi studerar i följande uppsats trädde i kraft. Avgiften består av två delar, en avgift på bränsle, och en avgift för koldioxidutsläpp för större företag. Företagsavgiften är delvis införd för att skapa incitament för företagen att utveckla och använda sig av förnybara energikällor. (Government of Canada 2018a; Government of Canada 2019c).

Varje provins (en till viss del självbestämmande delstat) i Kanada fick möjligheten att innan den första september 2018 utforma sina egna system för koldioxidavgifter utefter de riktlinjer som regeringen satt upp. Om de inte hade gjort det tills dess fastslog reformen att den federala regeringen kunde implementera det generella regelverk som regeringen utformat. De provinser som valt att inte utforma sina egna system var Ontario, New Brunswick, Manitoba och Saskatchewan. I skrivande stund (maj 2019) implementeras det federala regelverket i dessa provinser. Då de övriga provinserna redan implementerat någon form av regelverk för pris på utsläpp ser avgifterna därmed något olika ut i de olika provinserna. Oavsett utformning fördelas de intäkter som provinsen får in av avgiften sedan ut jämnt mellan medborgarna i samma provins och majoriteten av befolkningen i varje provins kommer att få tillbaka mer pengar än kostnaderna den nya avgiften innebär (Trudeau 2018a). Fördelningen av intäkterna från avgiften, som utbetalas i samband med skatteåterbäringen, innebär även ett 10-procentigt tillägg för invånare boende i mindre samhällen och på landsbygden. (Government of Canada, 2018a.)

Reformen, *Greenhouse Gas Pollution Pricing Act*, infördes av den sittande regeringen, *Liberals*, ett socialliberalt parti som placerar sig i mitten på höger- vänsterskalan. Nuvarande premiärminister är Justin Trudeau (The Canadian Encyclopedia 2015). Avgiften är en del av den 'climate plan' som regeringen infört för att bekämpa klimatförändringarna, vilken utöver koldioxidutsläpp även lägger fokus på grön tillväxt och satsningar på innovation (Government of Canada 2019d). "Liberals" och "den kanadensiska regeringen" kommer att användas synonymt i uppsatsen. Kanada är en federation med tio provinser och tre territorier, som utöver en del politikområden, däribland utrikesfrågor och militär, har självständiga styren (Nationalencyclopedia 2019a). Koldioxidavgiften gäller dock hela landet i vad regeringen kallar ett "Pan-Canadian Framework" - det vill säga ett ramverk som är nationsomspännande (Government of Canada 2016).

Avgiften har den kanadensiska regeringen valt att benämna "carbon pricing", "price on pollution" och "Greenhouse Gas Pollution Pricing". Vi valt att översätta detta till koldioxidavgift.

1.4 Val av fallstudie

När bränsleskatt på andra håll i världen har blivit ifrågasatt, inte minst i Frankrike i form av *Gula västarna*, blir frågan om legitimering av bränsleskatt intressant. Den nyligen införda koldioxidavgiften i Kanada ligger nära i tiden från de massiva protesterna i Frankrike, vilket gör fallet intressant att studera. Är en koldioxidavgift möjlig i dagens samhälle? *En Marche* i Frankrike och kanadensiska *The Liberals* är båda ideologiskt liberala partier med ett uttalat miljöfokus (Nationalencyclopedin 2019a; Nationalencyclopedin 2019b). I Frankrike har *En Marche* arbetat för att uppnå Parisavtalets mål genom att bland annat sikta på att vara koldioxidneutralt år 2050, medan kanadensiska *Liberals* nämner klimathotet som en av sina huvudfrågor (Australian broadcasting corporation news 2017). De båda partierna kan därmed sägas sätta klimatet högt på agendan, och har med stöd från folket fått regeringsmakt. Med Macrons bränsleskatt och gula västarna färskt i minnet, finner vi det intressant att studera på vilka sätt Kanadas regering har arbetat för att skapa legitimitet kring sin koldioxidavgift.

2. Teori

2.1 Legitimitet och legitim miljöpolitik

För att analysera hur regeringen i Kanada försökt forma diskursen kring koldioxidavgiften i ett legitimitetsskapande syfte behöver vi redogöra för vad vi menar med begreppet legitimitet. Legitimitet är en ständigt återkommande term inom statsvetenskapen och förstås inom statsvetenskaplig teori som accepterandet av en auktoritet. Filosofen John Locke skrev redan på 1600-talet att en stat endast är rättfärdigad och legitim då den har de styrdas, folkets, stöd (Ashcraft 1991, s. 524). Sociologen Max Weber menade tre århundraden senare att definierande för en stat är att den kräver legitimitet för sitt våldsmonopol (Weber 1919, s. 1). En stat kräver alltså legitimitet för att utöva makt över sina medborgare, liksom politiska åtgärder kräver legitimitet för att få stöd hos folket. Politik och legitimitet kan därför sägas vara tätt sammankopplade. I denna uppsats vill vi studera vad som legitimerar just en miljöpolitisk åtgärd. Utgångspunkten i uppsatsen är att beslut som ses som legitima är mer troliga att fullföljas, än beslut som inte innehar legitimitet. (Kronsell, 2013 s. 966-967). Legitimiteten är alltså grundläggande för att en åtgärd ska bli lyckad.

2.2 Diskursanalys

Inom diskursanalytisk teori menar man att det är språket som konstituerar verkligheten. Språket ses här inte som något neutralt, utan istället som ett sätt att utöva makt - i många fall en typ av strukturell makt som inte alltid är direkt synlig (Bergström

& Ekström 2018, s. 255). Starkast förknippad med diskursanalysen är den franska filosofen Michel Foucault, som beskrev diskurser som “practices that systematically form the objects of which we speak” (Foucault 1972). Diskurser kan därför förstås som dynamiska system som bestämmer var makten i ett samhälle finns. Den diskursiva analysen är ett verktyg för att synliggöra sådan makt. Ofta handlar det om att avtäckta förgivettagna föreställningar som upprätthåller strukturer och maktförhållanden. Det kan exempelvis gälla vilken kunskap som får status som den sanna, vilka normer som råder och vilka grupper som får komma till tals - och likaså det som samtidigt görs till det avvikande och felaktiga, i kontrast till de rådande normerna. En dold maktstruktur kan exempelvis ta sig i uttryck när en grupp ständigt utestängs i utformandet av politiska reformer, lämnas onämnda i media och ställs i kontrast mot det som anses vara normalt (Bergström & Ekström 2018, s. 255).

I denna uppsats vill vi studera på vilket sätt Kanadas regering har använt sig av språket för att skapa legitimitet kring den nyligen införda koldioxidavgiften. Diskursanalysen blir då ett användbart verktyg för att exempelvis se vilka ord regeringen använt för att skapa legitimitet, och vad dessa ord skapar för associationer. Syftet är att identifiera den ram för diskussionen och debatten kring koldioxidavgiften regeringen har försökt att framställa samt hur denna ram kan tänkas ge reformen legitimitet i ljuset av befolkningens intressen. Intressanta aspekter blir här frågor om nationell kontra internationell framställning av problemet, inkludering och exkludering av samhällsgrupper och vilken roll Kanada som nation väljer att ta i miljödebatten.

2.3 Användandet av begreppet diskurs

I följande uppsats talar vi om hur den kanadensiska regeringen har arbetat för att forma diskursen kring den nyligen införda koldioxidavgiften. Diskursen vi talar om här är den diskurs som formar det ramverk i vilket vissa ämnen diskuteras och andra inte. Med diskursen om koldioxidavgiften menar vi alltså de ramar som diskussionerna och debatterna om avgiften kan röra sig inom.

2.4 Teoretiskt ramverk

I “National identities, international roles, and the legitimation of climate leadership: Germany and Norway compared” studerar Robyn Eckersley klimatledarskap och betydelsen av ledare som kan adressera klimathotet på både ett nationellt och ett internationellt plan. Eckersley nämner flertalet teorier som berör hur en stat kan legitimera sitt klimatledarskap och genomförandet av åtgärder för att förhindra den globala uppvärmningen. Av dessa teorier skulle vi vilja lyfta fram tre som ringar varför det är relevant att studera hur den nationella kontra internationella relevansen för åtgärder målas upp och används i diskursen kring miljöpolitik. .

Den första är en postmarxistisk teori om att länder aldrig kan gå utanför sina nationella intressen då de hela tiden befinner sig i en global kapitalistisk konkurrens och att ett

land därför inte kan föra en klimatpolitik om den inte går i linje med nationella fördelar i denna konkurrens. Internationella samarbeten där ledande länder förväntas göra uppoffringar för att hjälpa andra länder att utveckla en mer hållbar politik ses därför som svåra att genomföra på ett lyckat sätt. Den andra teorin, som Eckersley benämner neo-weberiansk, menar på att klimatfrågor inte kommer att prioriteras över andra frågor så länge de inte vävs in i vad som på engelska kallas "the core state imperatives". Begreppet kan tolkas som statens huvudsakliga funktioner, vilka även har en identitetsskapande funktion för staten. Exempel på "core state imperatives" är nationell säkerhet och ekonomisk tillväxt. Den tredje teorin vi valt att lyfta fram är att internationella normer kan ha en effekt på statens identitet och intressen i miljöfrågor. För att dessa ska bli en del av den nationella politiken så kan det vara nödvändigt för statens ledare att aktivt internalisera de internationella normerna i den nämnda statsidentiteten, statens intressen och policy (Eckersley 2016 s. 180-182). Med dessa teorier i åtanke vill vi närmare studera hur regeringen i Kanada behandlar frågan om koldioxidutsläpp som en nationell eller internationell angelägenhet. Vid en tydlig profilering av frågan skulle det också vara intressant att försöka bedöma ifall det till och med rör sig om ett försök till att styra diskursen för att vinna legitimitet för reformen och om teorierna kan säga något om motiven för detta.

Kristina Boréus undersöker i artikeln *Discursive discrimination of the 'mentally deficient' in interwar Sweden* hur 'sinnesslöa' (idag motsvarande personer med intellektuellt förståndshandikapp) objektifierades i riskdagsdebatter om en steriliseringslag på 20- och 30-talen. Studien visade på att debatterna inte inkluderade de 'sinnesslöas' intressen och att de genom en tydlig objektifiering blev diskriminerade. Utöver att visa på förtrycket mot de 'sinnesslöa' är studien intressant då den poängterar hur diskursen för ett beslut kan styras genom att exkludera berörda grupper men också att en sådan exkludering kan skada beslutets legitimitet. Med inspiration av Boréus artikel vill vi studera hur Kanadas regering språkligt behandlar de grupper som eventuellt kommer att förlora ekonomiskt på koldioxidavgiften och ifall deras intressen ignoreras eller blir belysta i argumentationen. Främst två begrepp hämtade från artikeln kommer att användas - exkludering från diskurs och *negative other*-presentation. Det förra syftar på när grupper som berörs av ett beslut inte får komma till tals i beslutsfattandet, och alltså exkluderas från diskursen (Boréus 2006, s. 442). Bränsleskatten i Frankrike kan ses som ett exempel på när alla samhällsgruppers intressen *inte* tillgodosätts och inkluderats, vilket blev tydligt när *Gula västarna*, som främst bestod av människor från arbetarklassen och på landsbygden, utförde sådana enorma protester att regeringen bestämde sig för att dra tillbaka skatten. *Negative other*-presentation används för att beskriva när en grupp i samhället presenteras som sämre än en annan. Det kan exempelvis handla om att gruppen refereras till med öknamn eller sammankopplas med negativa egenskaper eller ord. Ofta ställer man även gruppen i kontrast till det som beskrivs som normalt, och gör den till det avvikande och felaktiga (Boréus 2006, s. 442). I Boréus artikel beskrivs exempelvis gruppen funktionsnedsatta explicit som sämre och

onormala, och kallas för 'idioter' (Boréus 2006, s. 448). Exkludering från diskurs och *negative other*-presentation kan båda ses som metoder som försämrar besluts legitimitet. Exkludering från diskurs och *negative other*-presentation kommer att analyseras i delen om inkludering i Kanadas klimatpolitik.

3. Metod och material

3.1 Material och avgränsning

Det studerade materialet är uttalanden och information från den kanadensiska regeringen som riktas mot medborgarna. Då vi är intresserade av att studera hur Trudeaus regering har arbetat för att legitimera koldioxidavgiften hos folket är det just den information som riktas *utåt* som blir intressant att studera. Eftersom studien avgränsas till den bild av koldioxidavgiften som *Liberals* arbetat för att etablera är materialet ensidigt hämtat från regeringen; konflikterande förståelser av nämnd avgift, i form av perspektiv och motstånd från andra partier samt medborgare, kommer inte att analyseras. Materialet har en viss bredd och består av officiella tal av Justin Trudeau, information publicerad på Kanadas och den kanadensiska regeringens officiella hemsidor, debattinlägg i parlamentet och uttalanden i media. Studien begränsas till den roll språket haft för att skapa legitimitet, varför andra legitimitetsskapande åtgärder inte kommer att studeras, exempelvis deltagande. Koldioxidavgiften infördes i de flesta provinser den 1 april 2019, vilket gör det svårt att ännu mäta effekterna av den legitimering som vi ämnar att analysera; uppsatsen syftar därför inte till att studera utfallet av koldioxidavgiften utan endast hur regeringen skapat legitimitet för själva beslutsfattandet. Då koldioxidskatten endast gäller inom Kanada kommer endast information som sträcker sig nationellt att studeras. Materialet vi studerar är i anknytning till koldioxidavgiften, men kan även ses som en del i det arbete Kanadas regering gör för att forma en diskurs kring klimathotet. För en fullständig lista över det material som har analyserats hänvisar vi till rubriken referenser där detta material har kategoriserats separat.

3.2 Analysram

Legitim politik och legitima miljöpolitiska åtgärder är ämnen som studerats förut. Med inspiration från Boréus och Eckersleys artiklar ämnar vi att göra en diskursanalys över hur språket kan användas i syfte att legitimera miljöpolitik. Fokus i denna uppsats ligger i diskursers förmåga att skapa en viss förståelse. Ur en maktposition, likt den den kanadensiska regeringen besitter, kan en diskurs fungera som ett sätt att skapa en önskad bild av exempelvis en politisk åtgärd. Diskursen kan här ses som ett effektivt verktyg för att producera en viss förståelse (Bergström & Ekström 2018, s. 256). Utöver de diskursanalytiska verktyg som redogjorts för ovan, exkludering från diskurs och *negative other*-presentation, använder vi oss även av ekvivalenskedjor. Ekvivalenskedjor kan förstås som system i vilka ord får sina betydelser. Genom att ett ord associeras till vissa tecken, och anses stå i motsats till andra, får ordet en innebörd.

Exempelvis kan ordet "offentlig sektor" i en socialdemokratiskt styrd diskurs om välfärd sammanlänkas med termer som "jämlighet", "tillit", "välmående" och "tillväxt", medan det står i opposition till "privatisering" som sammanlänkas med "inkomstklyftor" och "ojämlighet". Genom sådana ekvivalenskedjor kan ordet sägas få sin betydelse (Bergström & Ekström 2018, s. 262-263).

En del av analysen kommer således att fokusera på de olika teorier som Eckersley har tagit upp i sin artikel, alltså huruvida miljöpolitiken kan ses som en nationell eller internationell angelägenhet och ifall den vävs in i det tidigare nämnda "core state imperative", samt om internationella normer för miljöpolitik används i meningsskapandet. I denna del kommer uttalandena att först övergripande analyseras utefter ifall de framställer klimatfrågan som en nationell eller internationell angelägenhet. Sedan kommer denna identifikation att sättas i relation till de tidigare nämnda teorierna om klimatpolitiskt legitimitetsskapande

Den andra delen av analysen kommer att fokusera på hur regeringen språkligt behandlar olika grupper i samhället och huruvida dessa inkluderas eller exkluderas i vårt analyserade material. Här kommer de teorier som Boréus artikel behandlar att vara bärande och materialet kommer att analyseras utefter de begrepp vi lyft i teoridelen - exkludering från diskurs och *negative other*-presentation. I analysen av exkludering från diskurs kommer vi att se till både huruvida olika grupper omnämns i argumentationen kring koldioxidavgiften, samt om dessa gruppers intressen erkänns och visas hänsyn.

4. Analys

4.1 Nationellt meningsskapande

Ett överlag vanligt förekommande sätt att ta sig an och uppmärksamma klimatfrågan är att belysa de naturkatastrofer som det på senare tid rapporterats allt mer frekvent om. Detta är också ett grepp som används i de uttalanden från regeringen som vi har analyserat. I nästan varje uttalande nämns, på liknande sätt som i citatet nedan, de skogsbränder, översvämningar, luftföroreningar och värmeböljor som drabbat Kanada och skördat offer bland den kanadensiska befolkningen. Även om ett globalt perspektiv ibland belyses med problem som artutrotning och klimatmigration är dessa tillfällen väldigt få i relation till de gånger fokuset ligger på de naturkatastrofer som inträffat i Kanadas olika provinser. Dessa målas också frekvent upp som ett hot för den nationella hälsan och säkerheten. Med tanke på vilka naturkatastrofer regeringen har valt att framhäva och sättet de belyser den globala uppvärmningen som en fara för kanadensare går det att antyda en vilja att skapa en bild av klimatfrågan som en nationell angelägenhet. Detta val går att sätta i kontrast till den i övrigt återkommande bilden av den globala uppvärmningen som ett problem som berör hela världen och därför också ska hanteras genom ett internationellt samarbete. Varianter av det första citatet med en upprepning av de olika naturkatastroferna som har drabbat landet ser vi

i flera texter, men också kortare stycken likt det andra citatet som belyser extremvädrets ökade frekvens är återkommande. Båda är dock tydliga exempel på hur klimatfrågan framställs som en nationell angelägenhet.

“Canadians are seeing the costs of climate change first hand, from wildfires in the west to floods in the east, smoke that makes the air unsafe to breathe and heatwaves that endanger the young and the elderly. We need to act now to fight back against climate change, for our children and grandchildren.”
(Government of Canada, 2018b)

“Extreme weather events are becoming more frequent in number, more expensive to clean up, and more devastating for Canadian communities.”
(Trudeau 2018a)

Utöver att återkommande prata om de nationella naturkatastroferna går det att antyda försök till att göra klimatfrågan till en nationell angelägenhet genom sättet regeringen väver in den nationella tillhörigheten på alla plan i sina tal. Hur reformen förhåller sig till Kanada och kanadensare benämns konsekvent och genomsyrar alla de delar vi har analyserat i uttalandena. Detta syns delvis i citaten ovan men följande citat är också exempel på detta.

“So the very real question we have to face, as a country, is this: Will we ignore what’s right in front of us, or will we act?” (Trudeau 2018a)

“We have to deliver a safer, healthier, more prosperous future for Canadians and their families” (Trudeau 2018a)

“Important steps to cut greenhouse gas emissions, strengthen our communities, and protect Canadian families.” (Trudeau 2018a)

Ett mer formellt begrepp som också förekommer och bidrar till känslan av klimatfrågan som nationell angelägenhet är ordet Pan-Canadian. Ordet används i det officiella dokument för Kanadas klimatpolitik som är utvecklat gemensamt av den federala makten, provinserna och territorierna och vars fulla namn är Pan-Canadian Framework on Clean Growth and Climate Change. Hänvisningar till dokumentet men också bara användningen av ordet i sig kan ses som ett försök till att förstärka den kollektiva känslan kring avgiften och att det är Kanadas provinser gemensamt och Kanada som land som genomför åtgärden för dess egna befolkning (Government of Canada 2019e), (Liberal party of Canada 2019), (LeBlanc, Dominic 2018).

Förutom att välja ut naturkatastrofer som inträffat i Kanada och måla upp en bild av hur de hotar den nationella säkerheten understryks också den kostnad skogsbränderna,

värmeslagen och översvämningarna utgör och klimatfrågan framställs på så sätt som ett problem och fråga om landets ekonomi. Detta är också tydligt i de först angivna citaten men regeringen återkommer ofta till detta i de texter vi gått igenom och nämner bland annat explicit hur torkan i delar av landet får matpriserna att gå upp och att räddningsarbetet och återuppbyggnaden efter skogsbränder, översvämningar och tornados är kostsamma.

“Spring in Manitoba brought with it the worst drought on record, sending feed prices through the roof for farmers.” (Trudeau 2018a)

“A few years ago the floods in Saskatchewan cost six hundred million dollars to Saskatchewan's economy” (Trudeau 2019a)

“Climate change has already had financial impacts on Canada, and these costs will only continue to grow. In 2016, it was estimated that larger and more intense weather events will cost the federal Disaster Financial Assistance Arrangements program around \$902 million each year. The health costs of extreme weather are estimated to be over \$1.6 billion a year.” (Government of Canada 2018b)

I relation till den kostnad och hot mot säkerheten som naturkatastroferna och luftföroreningarna framställs konstruerar den kanadensiska regeringen en bild av koldioxidavgiften som något positivt för den ekonomiska tillväxten och hälsan i Kanada. Med en ekvivalenskedja där koldioxidavgiften länkas samman med andra för ekonomin positiva begrepp såsom ”clean growth”, ”innovation”, ”new technology”, ”competitive” ”jobs”, ”opportunities” skapas en bild av avgiften som ett steg i en ekonomisk utveckling. Regeringen skapar således legitimitet för sin avgift genom att producera en bild av att den ger incitament för förändring och utveckling av ny teknik som de förutspår kommer att skapa fler jobb och bidra till en konkurrenskraft mot utländska företag och på så sätt stärka Kanadas tillväxt. Förutom det faktum att sloganen på talarpodiet premiärministern använde när han lanserade avgiften löd ”a cleaner environment for a stronger economy” (Trudeau 2018a) är följande citat bra exempel på hur den bilden byggs. Det första sätter ord på vad koldioxidavgiften enligt regeringen kommer att innebära för kanadensare och det andra och tredje visar tydligt på hur regeringen utöver det målar upp bilden av att det finns en global marknad för miljöinvesteringar och de jobbomöjligheter som kommer att skapas ifall Kanada riktar sin ekonomi till att fokusera på den marknaden. Detta narrativ är också något som genomsyrar de flesta av de uttalanden vi har gått igenom.

“Pollution pricing encourages Canadians and businesses to innovate, invest in clean technologies, and take advantage of long-term growth opportunities. Our plan will

cut pollution and grow the economy, for the benefit of all Canadians”
(Government of Canada 2018a)

“First, setting a price for carbon pollution will give us a significant advantage while we build a clean growth economy. A reasonable and predictable price for carbon pollution will encourage innovation because businesses will have to find new ways to reduce their emissions and pollute less. It will also make our businesses more competitive. The global economy is becoming increasingly clean, and Canada cannot afford to be left behind.”
(Trudeau 2016b)

“Investing in the clean economy presents an enormous economic opportunity. According to the Global Commission on the Economy and the Climate, the clean economy is expected to grow to \$26 trillion and create 65 million jobs worldwide by 2030.”
(Government of Canada 2018b)

I kontrast till den positiva bild som målas upp för koldioxidavgiften sätts termen “pollution”. I en ekvivalenskedja länkas ordet samman med negativa ord som “cost of...” “wildfire”, “storms”, “floods” och “extreme heat”. Sammanlänkningen till olika ord som i sin tur har beskrivits som kostnader möjliggör sedan slagorden “It will no longer free to pollute” som i snarlika varianter återkommer i de flesta texter vi har analyserat. “Pollution” framställs ständigt som något som inte är gratis och därför måste det sättas ett pris på det. På så sätt skapas en bild av att “pollution” är dyrt och något som ska straffas. Detta förstärker också bilden av att nya och gröna initiativ kommer att belönas och att företag och landet som helhet får en ekonomisk vinning i med incitamenten som skapas av reformen. Koldioxidavgiften sätts på så sätt i position där det beskrivs som något positivt och som motsats till “pollution” som ses som något skadligt för ekonomin och tillväxten. Det går alltså att antyda att regeringen försöker få diskursen att domineras av denna positionering och undviker att framhäva idéer som säger att skatter och avgifter hämmar handel och också tillväxt vilket skulle rucka på bilden av reformen som något bra för ekonomin. I det här avseendet är det också intressant att belysa regeringens benämning av reformen som just “price on pollution” istället för “tax on pollution” vilket är intressant då ordet “tax” kan ses som mycket mer sammankopplat med kostnader för medborgarna och begränsning av ekonomin. Exempel på hur ordet pollution beskrivs som en kostnad ges i följande citat

“Canadians know that polluting isn’t free. We are all paying the cost of storms, floods, wildfires, and extreme heat.”
(Government of Canada 2018b)

“Starting next year, it will no longer be free to pollute anywhere in Canada. We are going to place a price on the pollution that causes climate change from coast to coast to coast.”

(Trudeau 2018a)

4.2 Anknytning till teorier om klimatpolitisk legitimitetsskapande

De sätt vi kan antyda att regeringen försökt styra diskursen på går också att koppla till de teorier om klimatpolitisk legitimitetsskapande som vi presenterade i teoridelen. Regeringens framställan av klimatfrågan som en nationell angelägenhet går i linje med den postmarxistiska teorin om att ett klimatledarskap där nationella frågor inte prioriteras också har svårt att legitimeras. Teorin säger ju att nationer riskerar att halka efter i den globalistiska konkurrens ifall de fokuserar på en inriktning som bara fokuserar på de internationella målen där de nationella fördelarna inte längre prioriteras. Detta kan förklara varför regeringen valt att försöka skapa en nationell diskurs om frågan. Den nationella diskursen har gjort det möjligt för regeringen att måla upp koldioxidavgiften som ett sätt att vinna fördelar i den globala konkurrensen vilket i sin tur ger den legitimitet. Detta blir extra synligt i de tidigare nämnda citaten om vilken potential det finns i den globala marknaden för klimatvänlig innovation *“The global economy is becoming increasingly clean, and Canada cannot afford to be left behind.”* (Trudeau 2016b). Istället för att måla upp klimatpolitiken som en uppoffring Kanada måste göra för de gemensamma målen i ett internationellt samarbete försöker alltså regeringen skapa en bild av att koldioxidavgiften handlar om landets säkerhet och att inte hamna efter och förlora i kampen om marknaden vilket ger den legitimitet.

Den neoweberianska teorin om att klimatfrågan behöver bli en del av *“the core state imperative”* för att prioriteras och ges legitimitet går också tydligt applicera på hur regeringen försökt styra diskursen. Regeringens uppbyggnad av klimatförändringarna som en kostnad för den nationella ekonomin, hälsan och säkerheten går tydligt i linje med skapandet av bilden att klimatfrågan också utgör en del av *“the core state imperative”*. Detta då de tidigare nämnda ämnena, ekonomi och säkerhet, som koldioxidavgiften berör just är typexempel på statens huvudsakliga funktioner. När koldioxiden sedan målas upp som en del i att skapa ekonomisk tillväxt och skapa säkerhet för nationen framställs den som en legitim åtgärd.

Teorin om att de internationella normerna kan påverka hur staten förhåller sig till miljöfrågorna är dock något svårare att applicera på de former av meningsskapande och försök till styrning av diskursen som vi har identifierat. Dock har vi lokaliserat två återkommande drag i vissa av uttalanden som berör denna teori. Den ena är något som också tidigare har tagits upp, nämligen att regeringen framställer den globala ekonomin går mot att bli allt mer *“clean”*, alltså vad som kan tolkas som miljövänlig. Detta målas

upp som en tendens och potentiell framtida norm som Kanada enligt vad som går att läsa ut ur uttalen bör haka på. En andra återkommande argumentation är att det vid flera tillfällen i uttalandena nämns att mer än hälften av den globala ekonomin har en avgift på utsläpp vilket framställs på liknande sätt som i citatet nedan. Reformen kan således ges legitimitet då regeringen målar upp en bild av det är en internationell norm att ha en skatt eller avgift likt den regeringen har infört.

“According to the World Bank, 70 jurisdictions – representing about half of the global economy – are putting a price on carbon pollution.”

(Government of Canada 2018b)

“More than half the global economy has a price on pollution now, from China to Europe to California.”

(Trudeau 2018a)

4.3 Exkludering från diskurs

I följande avsnitt analyserar vi hur inkluderande diskursen kring koldioxidavgiften har varit. Har samtliga samhällsgrupper nämnts och fått sina intressen tillgodosedda eller finns det grupper som exkluderats från diskursen? Inkluderas samtliga socioekonomiska grupper i meningsskapandet? Ursprungsbefolkningen? Eftersom Kanada är en federation, med tio provinser och tre territorier, blir det även intressant att se hur och om dessa nämns i meningsbyggandet kring koldioxidavgiften.

I inledningen av lagstiftningen som klubbades igenom i juni 2018, “The Greenhouse Gas Pollution Pricing Act”, nämns de grupper som drabbats hårdast av klimatförändringarna. Det är ursprungsbefolkningen och låginkomsttagare, samt invånare bosatta i norr, på landsbygden och längs kusterna som sägs lida av förändringarna mest; förändringar som bland andra pekas ut som torka, översvämningar, värmeböljor och kusterosion (Greenhouse Gas Pollution Pricing Act 2018). Grupperna nämns redan i det tredje stycket av lagstiftningen, vilket kan ses som ett tydligt tecken på att regeringen arbetat för att inkludera nämnda grupper.

Återkommande i den kommunikation regeringen fört i samband med koldioxidavgiften omnämns de olika provinserna. Exempelvis ger man exempel på hur de olika provinserna drabbats av klimatförändringarna, likt inledningen av lagstiftningen.

“In recent years, we've seen floods from downtown Toronto to Cape Breton Island, while in my hometown of Montréal, more than 50 people died from a heat wave just a few months ago. Spring in Manitoba brought with it the worst drought on record, sending feed prices through the roof for farmers.” (Trudeau 2018)

Regeringen nämner även genomgående de eventuella ekonomiska oroligheter som kan tänkas uppkomma i samband med den nya avgiften, som kan ses som ett sätt att nå ut till och vinna legitimitet hos arbetarklassen.

“After all, people are anxious about the cost of living. It can be hard to make ends meet. That’s why we’ve cut taxes for the middle class, strengthened the Canada Pension Plan, and introduced programs like the Canada Child Benefit for families. And, that’s also why we’re going to help Canadians thrive in a country where pollution is no longer free. Because it’s not enough to create a cleaner economy – we have to make sure regular Canadians can afford it.” (Trudeau, 2018)

Avgiften nämns även ständigt i samband med nya arbetsmöjligheter, som kan förstås som en metod för att vinna över de grupper som riskerar att förlora sina arbeten i samband med koldioxidavgiften.

“We also know that taking climate action is an enormous opportunity to create jobs and advance economic growth, save households money by increasing the energy efficiency of their homes, and ensure the air we breathe is clean and healthy.”

I en utfrågning om koldioxidavgiften försäkrar miljöminister Catherine McKenna att avgiften inte bara kommer att minska utsläppen, utan att den även är utformad så att övergången ska fungera så enkelt och smärtfritt som möjligt för arbetare (Global News 2019b). Även här pekar regeringen på att de ser och tar hänsyn till arbetare och dess intressen.

På regeringens hemsida finns utförlig information för samtliga provinser och territorier om hur koldioxidavgiften kommer att fungera. Det finns även information för särskilda yrkesgrupper, däribland bönder och fiskare, om exakt hur avgiften kommer att fungera för just dessa grupper (Government of Canada 2019a).

De pengar som invånarna får tillbaka genom avgiftsintäkterna innebär även ett 10-procentigt tillägg för invånare i mindre samhällen och på landsbygden. Tillägget grundas i regeringens erkännande av dessa invånares “specific needs” (Government of Canada 2018a). Dessa särskilda behov kan tänkas vara att de till följd av sämre möjligheter till att åka kollektivt tvingas använda bilen oftare än invånare i städer, vilket genererar mer koldioxidutsläpp och därmed även högre utgifter. Detta kan ses som ett försök från regeringens sida att möta landsbygdsbornas intressen. Det 10-procentiga tillägget hade kunnat ses som ett sätt för den kanadensiska regeringen att undgå en *Gula västarna*-situation som, som tidigare nämnt, främst bestod av kritik från landsbygdsbor och arbetarklassen.

I ett tal från oktober 2016, där Trudeau presenterar den numera införda koldioxidavgiften, framhåller premiärministern att koldioxidutsläpp sker i hela landet och att arbetet med att införa avgiften därför måste ske i samtliga provinser. Trudeau meddelar i talet att regeringen ämnar att arbeta med både provinsiella och *aboriginal* organisationer (det vill säga ursprungsbefolkningen) för att ta fram den slutgiltiga planen för minskning av koldioxidutsläpp. Nämda organisationer beskrivs som essentiella för arbetet och omnämns som goda ledare (Trudeau 2016a). I detta stycke nämns grupperna (provinserna och ursprungsbefolkningen) inte bara vid namn, utan inkluderas även i samtalet kring koldioxidavgiften.

I ett tal i Toronto, Ontario, 2018 menar Trudeau på att åtta av tio familjer i Ontario kommer att få mer pengar tillbaka än den nya prishöjningen på koldioxid kommer att kosta dem. Premiärministern ger även exempel på hur mycket pengar en fyrabarnsfamilj kommer att få tillbaka på avgiften vid skatteåterbäringen, information som även finns att hitta på regeringens hemsida (Trudeau 2018a; Government of Canada 2018a). Vilka som faktiskt kommer att stå för kostnaderna som avgiften oundvikligen kommer att generera nämns inte. De två av tio familjer, samt de företag, som faktiskt kommer att betala mer än de får tillbaka talas det inte om, och det rättfärdigas inte heller varför just dessa familjer och företag ska stå för utgifterna. Familjer och företag med höga andelar koldioxidutsläpp har troligtvis intressen som står i konflikt med regeringens, men dessa intressen varken omnämns eller ges svar på tal på.

I ett tal från 2016 menar Trudeau att flera stora företag står bakom utsläppsavgifter;

“And you do not need to take my word for it, Mr. Speaker. Last summer, business leaders from across the country spoke out in favour of carbon pricing. Retail leaders like Canadian Tire, Loblaws, IKEA and Air Canada. Energy producers like Enbridge, Shell and Suncor. Natural resource companies like Barrick Gold, Resolute Forest Products and Teck Resources. And financial institutions like BMO, Desjardins, Royal Bank, Scotiabank and TD. These businesses support carbon pricing because they know that – when it is done well – it is the most effective way to reduce emissions while continuing to grow the economy.” (Trudeau 2016a)

Genom att referera till dessa företag ger man bilden av att synen på koldioxidavgift delas av alla företag. Citatet kan ses som en förenkling av gruppens intressen, där endast ett axplock av de företag som kommer att påverkas av avgiften får uttala sig. Genom att påstå att företagen, som kommer att drabbas av de ökade kostnaderna, står bakom beslutet att införa en koldioxidavgift målar regeringen upp en bild av att alla delar uppfattningen om att reformen är bra, och blir därför svår att argumentera emot. Uttalandet kan ses som ett försök från regeringen att vinna legitimitet hos de som kommer påverkas mest av avgifterna.

Den kanadensiska regeringen har sett till att både omnämna olika samhällsgrupper, och att det finns tillräcklig information för att förstå den nya avgiften. I flera av de texter och tal vi har analyserat nämns flera av de olika samhällsgrupper vi valt att se till både explicit, samt implicit genom att exempelvis uppmärksamma att koldioxidavgiften kan innebära ekonomiska oroligheter. I några fall tillgodoses även en del av samhällsgruppernas specifika intressen. Diskursen regeringen har arbetat med att forma kan därför ses som inkluderande för arbetarklassen, för ursprungsbefolkningen och för landsbygdsbor. De grupper som utelämnas från diskursen är istället de grupper för vilka koldioxidavgiften kommer att innebära en större utgift än vad de kommer att få tillbaka.

4.4 Negative other-presentation

Justin Trudeau undviker genomgående att utpeka en specifik grupp som skyldig för koldioxidutsläppen. Utsläppen refereras till som just "utsläpp" (*pollution*) och individer som släpper ut mycket koldioxid som "utsläppare" (*polluters*) - en term där alla samhällsgrupper kan inkluderas. Budskapet kan tolkas som att vi alla är lika skyldiga till utsläppen. I regeringens uttalanden om klimatförändringarna framhålls att förändringarna är skapade av människan;

"We only need to open our eyes to see that our environment is changing in unprecedented and alarming ways. And we have known that human activity is causing these changes." (Trudeau 2018a)

Man väljer dock att benämna utsläpparna som "vi", istället för att peka ut en viss grupp;

"We've known for a long time that we have polluted our planet too much, and the consequences have grown more obvious and more serious." (Trudeau 2018)

Givetvis är det så att alla människor är medskyldiga till koldioxidutsläppen, men vissa grupper släpper ut betydligt mer än andra. Enligt en mätning av Prairie Climate Centre från 2015 står gas- och oljeföretag för 45% av växthusgasutsläppen i Kanada, följt av transportsektorn på 28% (Prairie climate centre 2018). Det finns alltså en grupp som tydligt hade kunnat göras till syndabock för koldioxidutsläppen - företagen. Företagen nämns dock genomgående i goda ordalag och i samband med nya möjligheter;

"Pollution pricing encourages Canadians and businesses to innovate, invest in clean technologies, and take advantage of long-term growth opportunities." (Government of Canada 2018b)

"A price on pollution gives people the incentive to make cleaner choices and gives businesses incentives to find clean solutions." (Government of Canada 2018b)

“By pricing pollution, we will [...] help Canadian companies compete in the emerging global clean economy.” (Government of Canada 2019b)

“We are investing in Canadian companies that are on the forefront of clean technologies” (Government of Canada 2018b)

“Economic incentives will drive companies to innovate, develop new and better technology, create jobs, and deliver a cleaner, healthier planet for everyone.” (Trudeau 2018a)

Genom att undvika att göra företagen till *negative others* - till sämre än den stora massan och till det avvikande - blir den diskurs den kanadensiska regeringen försöker att skapa inkluderande även för de som står skyldiga för det man försöker bekämpa. Budskapet kan avläsas som att ingen är mer skyldig än någon annan, och att vi alla måste hjälpas åt att minska koldioxidutsläppen. Att undvika att göra företagen till *negative others* kan ses som strategiskt av regeringen, då företagen i vissa fall kommer att drabbas hårt av de nya avgifterna och det därför är av stor vikt för regeringen att vinna legitimitet hos just denna grupp.

Det finns dock en grupp som beskylls för att inte ha infört tillräckliga åtgärder för att minska utsläppen; de provinsiella ledningarna i Ontario, New Brunswick, Manitoba och Saskatchewan. Provinserna är de som inte införde koldioxidavgifter innan september 2018, trots regeringens uppmaningar, och var tvungna att implementera den federala avgiften.

Provinserna nämns både i skarpa ordalag, samt ställs i kontrast mot de delstater som infört avgiften, vilket är tydliga exempel på när en grupp utmålas som *the negative other*. I ett tal från april 2019 anklagar exempelvis Justin Trudeau den provinsiella ledningen i Ontario för att slösa skattebetalarnas pengar genom att ta miljöpolitiska åtgärder till domstolen istället för att värna om klimatet och den biologiska mångfalden (Global News 2019a). Regeringen jämför även Ontario, New Brunswick, Manitoba och Saskatchewan med resterande provinser som har infört koldioxidavgiften;

“Alberta, British Columbia, Newfoundland and Labrador, Northwest Territories, Nova Scotia, Nunavut, Prince Edward Island, Quebec and Yukon have stepped up and shown leadership, either by developing their own systems or choosing to adopt the federal pollution pricing system. Other provinces have not recognized the cost of pollution.” (Government of Canada 2018b)

“I am proud of the provinces and territories who have acknowledged the need to address climate change and are implementing their own plans or choosing to adopt

the federal system. Where provinces have not taken leadership, our government is taking action to combat climate change and grow the economy.” (Government of Canada 2018b)

När provinserna som infört koldioxidavgiften hyllas för sitt ledarskap ställs Ontario, New Brunswick, Manitoba och Saskatchewan i kontrast, som de stater som misslyckats med sitt ledarskap. I ytterligare flera texter från regeringen hyllas de provinser som infört avgiften, bland annat för sin ekonomiska tillväxt samt ökning i tillgängliga arbeten, medan de andra provinserna lämnas onämnda eller som ett jämförande dåligt exempel (Trudeau 2018a). Främst är det ledningarna i nämnda provinser som anklagas för sitt bristande ledarskap, det är alltså inte specifika grupper eller företag i provinserna som målas ut som *the negative other*. Diskursen är därmed inte exkluderande för invånarna i provinserna, även om provinsernas beslut att inte införa koldioxidavgiften kan tänkas ha väljarnas stöd. Exempelvis trycker regeringen på att alla, även nämnda provinser, får ta del av det goda utfallet som avgiften genererar - trots att de provinsiella ledningarna pekats ut som syndabockar i samband med koldioxidavgiften. De betonar bland annat att de flesta familjer kommer att få tillbaka mer pengar än avgiften kommer att kosta, samt att regeringen kommer att hjälpa provinserna att både minska sina utsläpp och se till att de lokala ekonomierna fortsätter att växa (Government of Canada 2018b). På detta sätt inkluderas provinserna igen, så länge de går med på att koldioxidavgiften skall införas.

Det ges ingen bild av de provinsiella ledningarnas ställning till varför de valt att inte införa en koldioxidavgift, istället ges de endast rollen som provinser som förnekar allvaret i klimatförändringarna. Om koldioxidavgiften är en tillräcklig, eller onödig, åtgärd ges ej utrymme att diskuteras.

Även tidigare regeringar utpekats för att inte ha infört tillräckliga klimatåtgärder tidigare. . Politikerna omnämns som oansvariga och som att de vill göra “mindre och mindre” för att rädda klimatet (Trudeau 2016a; Trudeau 2018a). De jämförs även med den sittande regeringen som hyllas för att ha tagit viktiga steg för att minska koldioxidutsläppen (Trudeau 2018).

Sammanfattningsvis kan man säga att diskursen kring koldioxidavgiften har varit inkluderande för företag, trots att de hade kunnat beskyllas för dess stora mängder utsläpp. Istället är det de provinsiella ledningar som inte infört tillräcklig klimatpolitik som målas ut som *negative others*. Diskursen har alltså visat sig inte vara fullständigt inkluderande, utan har förbisett de intressen Ontario, New Brunswick, Manitoba och Saskatchewan kan tänkas ha. Hade diskursen kunnat vara ännu mer inkluderande? Hade man exempelvis kunnat visa ännu mer förståelse för oron kring de ekonomiska kostnaderna? Finns det andra intressen hos nämnda provinser som hade kunnat mötas bättre?

5. Sammanfattning och slutsats

Vi har identifierat en antydning på att den kanadensiska regeringen språkligt har försökt styra diskursen för att vinna legitimitet för koldioxidavgiften. Detta innefattar försök till att skapa bilden av klimatfrågan som en fråga för nationen och styra diskursen om koldioxidavgiften att handla om ekonomi och säkerhet. Detta möjliggör i sin tur en framställning av avgiften som något gott för dessa områden och kan ses som ett sätt att ge avgiften legitimitet. I det analyserade materialet har vi också kunnat identifiera ett försök att få diskursen att handla om utsläpp som helhet istället för en skuldbeläggning på de som släpper ut. Detta har sedan möjliggjort inkludering i den språkliga behandlingen av vilka som tjänar på avgiften och en bild av att företag och individer står och borde stå bakom avgiften, vilket i sin tur ger reformen legitimitet.

Vår uppsats påvisar att den språkliga framställningen av en reform kan spela roll för på vilka sätt reformen kan ges legitimitet. De olika identifikationerna säger också något om hur just miljöpolitiska reformer språkligt kan behandlas för att få ett bredare stöd. Vårt material är dock för litet för att dra några större slutsatser om hur återkommande de diskursiva dragen är för klimatåtgärder generellt sett. Vi önskar inte desto mindre att våra slutsatser kan vara användbara i framtida studier som grund för eller del i en större kartläggning och kategorisering av hur diskursen kring klimatpolitik styrs och hur det möjliggör att miljöåtgärder språkligt ges legitimitet.

6. Diskussion

I vår uppsats har vi identifierat ett antal utmärkande drag för hur man kan gå tillväga för att skapa legitimitet för en klimatpolitisk åtgärd. För kommande studier hade vår uppsats kunnat fungera som underlag för huruvida reformer har förutsättningar för att lyckas vinna legitimitet, alternativt som underlag för att se varför en reform inte fått det utfall man önskat. Vad kan man lära sig av Trudeaus regerings meningsskapande? Begick han några misstag man bör undvika? Då koldioxidavgiften i Kanada infördes så pass nyligen har vi inte kunnat studera utfallet av de legitimitetsskapande åtgärder regeringen arbetat med i samband med implementeringen av avgiften. En kommande studie om just fallet Kanada hade kunnat analysera om det språkliga legitimitetsskapandet har haft någon inverkan på huruvida koldioxidavgiften tagits emot väl eller inte.

Meningsbyggandet kring koldioxidavgiften kan avläsas som legitimitetsskapande inom ramarna för en liberal diskurs. Avgiften nämns exempelvis ständigt tillsammans med grön tillväxt och möjligheter till innovation och nya arbeten. Företagen inkluderas även ständigt i den diskurs som förs i samband med koldioxidavgiften, företag som hade kunnat utmålas som syndabockar i frågan om koldioxidutsläpp. Även valet att kalla koldioxidavgiften för just en 'avgift', istället för det mer ideologiskt färgade 'skatt', kan ses som en del i den liberala klimatpolitiken regeringen för (Chen 2019). Hade

regeringen i Kanada istället varit mer vänsterorienterad hade man kunnat tänka sig att meningsskapandet kring koldioxidavgiften hade sett ut på ett annat sätt.

Gula västarna-rörelsen i Frankrike har varit en central utgångspunkt för vårt val att studera just en koldioxidavgift. En mer omfattande studie hade även kunnat analysera diskursen kring Frankrikes bränsleskatt, som en jämförelse med koldioxidavgiften i Kanada. En sådan studie hade ännu tydligare kunnat påvisa vad som utmärker meningsbyggandet i Kanada, samt ge svar på regeringens förutsättningar för att lyckas undgå de protester som utlöstes i Frankrike. *Gula västarna* väcker även intressanta frågor om rättvisa i samband med miljöpolitiska åtgärder. I ett uttalande från *Gula västarna*¹ menar rörelsen att även de sätter klimatpolitik högt på agendan, men trycker på vikten av att denna ska vara rättvist fördelad (Bouyé & Dagnet 2018). Vem ska stå för kostnaderna för klimatförstörelsen? I Kanada har man valt att införa en omfördelningsfunktion av intäkterna från koldioxidavgifterna, som resulterar i att de som släpper ut mest koldioxid får betala mest. Är det rättvist? Hur ser annars ett rättvist system ut? Fortsatta studier i ämnet hade kunnat studera hur regeringen behandlar detta begrepp.

Referenser

Abc/Reuters. 2017. "France moves to ban petrol and diesel cars in a bid to meet Paris agreement targets." *Australian broadcasting corporation news*. 2017-07-07. Nyhetsartikel. [Elektronisk]
<https://www.abc.net.au/news/2017-07-07/france-moves-to-ban-petrol-and-diesel-cars/8686944> Hämtad 2019-05-03

Ashcraft, Richard (red), 1991. *John Locke: Critical Assessments*. London: Routledge.

Atkin, Emily, 2018. "France's Yellow Vest Protesters Want to Fight Climate Change". *The New Republic*. 2018-12-10. Nyhetsartikel. [Elektronisk]
<https://newrepublic.com/article/152585/frances-yellow-vest-protesters-want-fight-climate-change> Hämtad 2019-04-20.

Bergström, Göran - Ekström, Linda, 2018. "Tre diskursanalytiska inriktningar" i Göran Bergström och Kristina Boreus (red.). *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur. s. 253-301.

Boréus, Kristina, 2006. "Discursive discrimination of the 'mentally deficient' in interwar Sweden". *Disability & Society*, 21 (5): 441-454.

¹ Vårt att notera att *Gula västarna* ej kan ses som en enhetlig rörelse, där alla står bakom samma åsikter. Uttalandet är dock signerat *Gula västarna*, eller *Les Gilets Jaunes*.

Bouyé, Mathilde & Yamide Dagnet, 2018. "The Yellow Vests Movement Isn't Anti-Climate Action; It's Pro-Social Justice". *World Resources Institute*. 2018-12-07. Nyhetsartikel. [Elektronisk]

<https://www.wri.org/blog/2018/12/yellow-vests-movement-isn-t-anti-climate-action-it-s-pro-social-justice> Hämtad 2019-04-12.

Chen, Rachel, 2019. "Everything You Need To Know About A Carbon Tax—And How It Would Work In Canada". *Chatelaine*. 2019-05-14. Nyhetsartikel. [Elektronisk] <https://www.chatelaine.com/living/politics/federal-carbon-tax-canada/> Hämtad 2019-05-14.

Eckersley, Robyn, 2016. "National identities, international roles, and the legitimation of climate leadership: Germany and Norway compared" *Environmental Politics*, 25 (1): 180-201.

Foucault, Michel, 1972. *The Archaeology of Knowledge and The Discourse on Language*. New York: Pantheon Books.

Government of Canada, 2019a. *Carbon pollution pricing – what you need to know*. <https://www.canada.ca/en/revenue-agency/campaigns/pollution-pricing.html> Hämtad 2019-04-25.

Government of Canada, 2019b. *How the price on pollution works for big industry*. <https://www.canada.ca/en/environment-climate-change/services/climate-change/pricing-pollution-how-it-will-work/big-industry.html> Hämtad 2019-05-14.

Government of Canada, 2019c. *Output-Based Pricing System*. <https://www.canada.ca/en/environment-climate-change/services/climate-change/pricing-pollution-how-it-will-work/output-based-pricing-system.html> Hämtad 2019-05-14.

Government of Canada. 2019d. *Canada's climate plan*. <https://www.canada.ca/en/services/environment/weather/climatechange/climate-plan.html> Hämtad 2019-05-08.

Government of Canada, 2018a. *How we're putting a price on carbon pollution*. <https://www.canada.ca/en/environment-climate-change/services/climate-change/pricing-pollution-how-it-will-work/putting-price-on-carbon-pollution.html> Hämtad 2019-05-14.

Government of Canada, 2016 *Pan-Canadian Approach to Pricing Carbon Pollution*.

<https://www.canada.ca/en/environment-climate-change/news/2016/10/canadian-approach-pricing-carbon-pollution.html> Hämtad 2019-05-07.

Kronsell, Annica. 2013. "Legitimacy for climate policies: politics and participation in the Green City of Freiburg". *Local Environment* 18 (5): 965-982

Nationalencyklopedin. 2019a. *Canada*. <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lang/canada> Hämtad 2019-05-14.

Nationalencyklopedin. 2019b. *La République en marche*. <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lang/la-republique-en-marche> Hämtad 2019-05-14.

Naturskyddsföreningen. 2019. *Den globala uppvärmningens konsekvenser*. <https://www.naturskyddsforeningen.se/vad-vi-gor/klimat/konsekvenser-global-uppvarmning> Hämtad 2019-04-25.

NBC News, 2018. "Who are France's 'Yellow Jacket' protesters and what do they want?" 2018-11-24. Nyhetsartikel. [Elektronisk]
<https://www.nbcnews.com/news/world/who-are-france-s-yellow-jacket-protesters-what-do-they-n940016> Hämtad 2019-05-15.

The Canadian Encyclopedia. 2015. *Liberal Party*. <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/liberal-party> Hämtad 2019-05-14.

The Guardian, 2018. "Macron scraps fuel tax rise in face of gilets jaunes protests". 2018-12-05. Nyhetsartikel. [Elektronisk]
<https://www.theguardian.com/world/2018/dec/05/france-wealth-tax-changes-gilets-jaunes-protests-president-macron> Hämtad 2019-05-15.

Weber, Max, 1919. *Politics as a vocation*. München: Duncker & Humblodt.

Studerat material

Global News, 2019a. *Trudeau calls Ford government's attempt to block carbon tax 'irresponsible'*. Utdrag ur tal. 2019-04-25.
https://globalnews.ca/video/5206570/trudeau-calls-ford-governments-attempt-to-block-carbon-tax-irresponsible/?fbclid=IwAR3lQXO9L4Kl7m108c98mkhLx8Kr72Eus_IlaME9SIITE4zOJ8-TIXMV4U Hämtad 2019-05-12.

Global News, 2019b. *Liberals defend climate plan, carbon tax following 'scathing' report*. Utdrag ur tal. 2019-04-02.
<https://globalnews.ca/video/5123026/liberals-defend-climate-plan-carbon-tax-following-scathing-report> Hämtad 2019-05-09.

Global News, 2019c. *Trudeau defends climate change plan after criticisms from Doug Ford*. Utdrag ur tal. 2019-04-29.

<https://globalnews.ca/video/5217451/trudeau-defends-climate-change-plan-after-criticisms-from-doug-ford> Hämtad 2019-05-04.

Government of Canada, 2019e. *Pan-Canadian Framework on Clean Growth and Climate Change*.

<https://www.canada.ca/en/services/environment/weather/climatechange/pan-canadian-framework.html> Hämtad 2019-05-02.

Government of Canada, 2018b. *Government of Canada fighting climate change with price on pollution*. Tal. 2018-10-23, Etobicoke.

<https://pm.gc.ca/eng/news/2018/10/23/government-canada-fighting-climate-change-price-pollution> Hämtad 2019-05-12.

Greenhouse Gas Pollution Pricing Act, 2018. CA 2018-06-21 Tillgängling: <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/G-11.55/> (Hämtad 2019-05-02)

LeBlanc, Dominic 2018. *Dominic LeBlanc on imposing a carbon tax on provinces*. Intervju. 2019-10-23 Ottawa

<https://www.cbc.ca/news/politics/tasker-carbon-tax-plan-trudeau-1.4874258> (Hämtad 2019-05-07)

Liberal party of Canada, 2019. *Pricing carbon pollution*.

<https://www.liberal.ca/pricing-carbon-pollution/> Hämtad 2019-05-12.

McKenna, Catherine, 2019. *Carbon pricing, oral questions*. Debattinlägg 2019-01-28 Ottawa.

<https://openparliament.ca/debates/2019/1/28/catherine-mckenna-1/> (Hämtad 2019-05-07)

Prairie Climate Centre, 2018. *Where Do Canada's Greenhouse Gas Emissions Come From?* Innehåller statistik från 2015.

<http://prairieclimatecentre.ca/2018/03/where-do-canadas-greenhouse-gas-emissions-come-from/> Hämtad 2019-04-21.

Trudeau, Justin, 2019a. *Trudeau defends carbon tax plan: 'Climate change is real'* Tal. 2019-01-10, Regina.

<https://www.youtube.com/watch?v=-PJhMiRnNsQ> Hämtad 2019-05-11.

Trudeau, Justin, 2019b. *Prime Minister Justin Trudeau defends the federal carbon price at town hall in Cambridge, Ont.* Tal. 2019-04-17, Cambridge.

<https://www.youtube.com/watch?v=OGHU2cH8CEU> Hämtad 2019-05-09.

Trudeau, Justin, 2018a. *Prime Minister Trudeau announces federal pollution pricing system.* Tal. 2018-10-23, Toronto.

<https://pm.gc.ca/eng/video/2018/10/23/prime-minister-trudeau-announces-federal-pollution-pricing-system> Hämtad 2019-05-13.

Trudeau, Justin. 2018b *Trudeau says he is not buying votes with carbon rebate.* Q&A. 2018-10-23, Toronto.

<https://www.cbc.ca/news/politics/tasker-carbon-tax-plan-trudeau-1.4874258>
Hämtad 2019-05-07.

Trudeau, Justin 2018c. *Trudeau set to put a price on pollution.* Tal. 2018-10-23, Toronto.

<https://www.cbc.ca/news/politics/tasker-carbon-tax-plan-trudeau-1.4874258>
Hämtad 2019-05-07.

Trudeau, Justin, 2016a. *Prime Minister Trudeau announces decisions on major energy projects in Canada.* Tal. 2016-11-29

<https://pm.gc.ca/eng/video/2016/11/29/prime-minister-trudeau-announces-decisions-major-energy-projects-canada> Hämtad 2019-05-07.

Trudeau, Justin, 2016b. *Prime Minister Trudeau delivers a speech on pricing carbon pollution.* Tal. 2016-10-03, Ottawa.

<https://pm.gc.ca/eng/video/2016/10/03/prime-minister-trudeau-delivers-speech-pricing-carbon-pollution> Hämtad 2019-05-13.